

ganste modsatte System, at jeg skulde gaae bort fra Procentsystemet til Contingentsystemet. Det er en heelt anden Sag. Den høitærede Finantsminister siger, at Procentsystemet kan ikke blive retfærdigere mod den Enkelte end Contingentsystemet første Gang, det skal bruges. Det troer jeg ikke kan være Tilfældet. Jeg vil antage, at der fra Statskassens Side kan gøres den Indvending mod Procentsystemet, at Statskassen muligt ikke faaer det Beløb, den har gjort Regning paa, saa godt ind ved Procentsystemet som ved Contingentsystemet; men jeg er ubetinget overbevist om, at det bliver retfærdigere for den enkelte Statsborger end Contingentsystemet. Efter det Forslag, som her foreligger, skal den høitærede Finantsminister have det i sin Magt at kunne ligeligt, retfærdigt fordele paa samtlige Byer i Landet det Beløb, der skal ydes i Stat. Er der Nogen — hvor høit vi end sætte den høitærede Finantsministers Visdom —, der er i Stand til at tiltroe ham, at han kan gjøre dette retfærdigt? Jeg kjender Tilfælde fra den forrige Skattelov, hvor Mænd i Byerne med 4 à 500 Rd. kom til at betale indtil 10 pCt. — Meningen med Loven var, at de skulde betale halvtredie, — og det samme vil finde Sted paa Landet, og det vil finde Sted paa Landet for dem, der have en fast Indtægt, i saameget høiere Grad og saameget sikrere, hvis man skal troe de Udtalelser, der ere komne fra enkelte Repræsentanter af Landbostanden her i Salen om, at Landboerne ikke ere istand til at opgive deres Indtægt; — thi det skulle de gjøre, det fordrer Loven, enten man bruger Contingent- eller Procentsystemet, — men jeg tillægger ikke disse Udtalelser fra ærede Medlemmer den Vægt, som jeg ellers tillægger Udtalelser, der komme fra de samme ærede Medlemmer, meget langt fra, og jeg troer, at Ministeren tager fejl, naar han troer, at det er Fleertallet af Landborepræsentanterne her i Salen, der er bange for at gaae ind paa Procentsystemet. Det er ikke min Anskuelse; saavidt jeg har erfaret, troer jeg — i alt Fald vil Afstemningen komme til at vise, hvem der har Ret, — at Fleertallet staar paa den anden Side, og jeg holder mig overbevist om, at det er ikke Fleertallet af Landbostanden, der billiger de econo-

miske Betragtninger, som min ærede Ven fra Odense Amts 7de Valgr. (C. Petersen) fremkom med ved forrige Behandling, og det var heller ikke godt, om Bonden endnu ikke var kommen videre paa det Nene med, hvorledes han sidder i det, end Tilfældet maatte være efter det ærede Medlems Udtalelser. Jeg skal derfor erklære, at jeg nødigt for Sagens Skyld og ogsaa nødigt for Folkethingets egen Stillings Skyld — thi det var en besynderlig Stilling, forekommer det mig, at Folkethinget vilde komme i, ved at vedtage Loven saaledes, som den nu er kommen til os, — faae, at man ikke enten med nogle Forandringer eller uden Forandringer sluttede sig til Udvalgets Fleertals Indstilling. Folkethinget indfattede i Udvalget, der bestod af 7 Medlemmer, 6 Procentister. Det var dog noget af det meest Mærkelige, om det nu skulde ende denne Sag her med at vedtage Contingentsystemet. Vi ere vant til mange Forvandleringer, men dette vilde dog, forekommer det mig, være en af de besynderligste Forvandleringer, som nogeninde i den senere Tid ere foregaaede. Men, idet jeg altsaa haaber, at det skal lykkes den høitærede Finantsminister at faae baade Folkethinget og Landstthinget til at forene sig med ham om det Princip, som han ogsaa endnu tydeligt og klart har høvdet som sit, idet jeg haaber dette, skal jeg villigt indrømme, at den høitærede Finantsminister kan have Grund til at sige: „Jeg maa have en Indkomstskat“, og det glæder mig at høre, at den høitærede Finantsminister ikke har stillet sig anderledes, — hvad ogsaa vilde være ubilligt — end at han vuster Loven under saadanne Former, enten med det ene eller andet System, at han kan tage mod den dennegang. For saavidt er jeg ogsaa villig til at yde den ærede Minister min Bistand, og dersom Fleertallet, hvad jeg haaber ikke vil ske, siger, at vi skulle beholde dette Lovforslag, skal jeg i Genhold til tidligere Udtalelser i denne Sag erklære, at jeg ikke derfor vil nægte min Stemme til at give den høitærede Finantsminister Loven, men jeg haaber, at vi beholde Procentsystemet.

J. M. Hansen: Jeg kan erklære mig enig i det Væsentlige af, hvad den ærede sidste Taler fremsførte. Det har ikke kunnet Andet